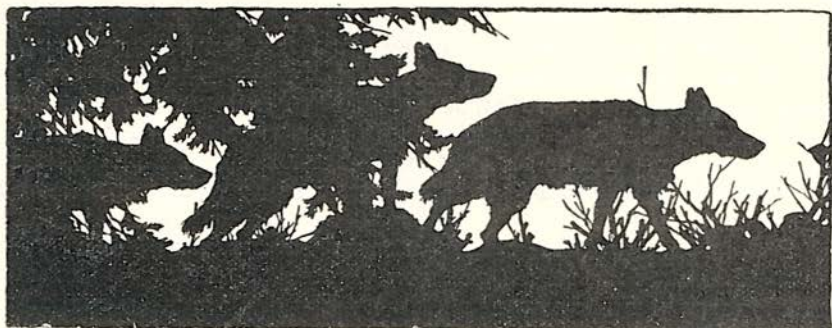

и по-дълги косми. По-едритъ вълчи породи живѣятъ по горитѣ, а по-дребнитѣ обитаватъ повече полята.

Когато вълкътъ нѣма малки, той не се запира на едно мѣсто, а постоянно скита. За една нощъ той може да измине 40 до 80 километра пѣтъ.

Вълцитѣ живѣятъ обикновено усамотено, само по единъ. Понѣкога се събиратъ по два заедно, обикновено мъжки и женски, а рѣдко живѣятъ по много заедно. Презъ зимата, обаче, тѣ често се събиратъ на глутница по десетъ-петнадесетъ, дори до двадесетъ

вълка заедно. Тогава тѣ сж много опасни, особено ако сж гладни, нападатъ безстрашно.

Глутницата вълци вървятъ единъ следъ другъ въ една редица и стѣпватъ почти всички въ едни и сѣщи стѣпки, сѣкашъ е миналъ само единъ вълкъ.

Вълкътъ е голѣмъ лакомникъ. Той се храни съ домашнитѣ животни и по-едрия горски дивечъ: сѣрни, елени, лисици и зайци. А когато е гладенъ и нѣма друга храна, той яде и птици, настѣкоми, царевица, тикви, картофи.

Вълкътъ е страшенъ пакостникъ. Често пѣти той удушва много повече добитѣкъ или дивечъ, отколкото може да изяде. Ако му попадне нѣкое стадо овци, той въ една нощъ удушва цѣлото стадо. Често пѣти той унищожава и безъ да е гладенъ, само пакостъ да направи.

Съ настѣпването на зимата вълцитѣ слизатъ отъ високитѣ и гористи мѣста и се приближаватъ къмъ селата, кждето намиратъ по-лесно храната си. Лѣте вредата отъ вълцитѣ е по-малка, защото, като живѣятъ изъ горитѣ, ловятъ повече горски животни: сѣрни, елени, зайци, мишки, таралежи. А зиме нанасятъ по-голѣма пакостъ на хората, като нападатъ стадата овци, кози и едрия добитѣкъ — крави и коне.

Вълкътъ рѣдко напада човѣка. Само когато е много гладенъ или бѣсенъ, тогава напада хората. Той издебва жертвата си, скача върху нея, хваща я за гърлото и я поваля на земята.

Вълчицата ражда по четири, петъ или шестъ малки слѣпи вълчета въ нѣкое закрито мѣсто на гората. Малкитѣ вълчета растятъ бавно, проглеждатъ едвамъ къмъ края на третата седмица и